מפני נחש שבו • פ"ה חרס של שרף בגל ור"ח פי' העמוד שבתוכו שמתעגל בתוכו כמין גבשול ומתקבלין בו זרע הבגל לתוכו העמוד נקרא נחש של בגל: **הבא** שכר מיקרי • ואפ"ה פוסל המקוה והא דאמר בפ"ק דתמורות *דיין מזוג ליטו פוסל את המקוה אפילו המקוה לפיטו דחמרא מזיגא מיקרי שאין שכר בכל עיקרו ליטו אלא מים ועוד דהתם מיקרי חמרא מזיגא ומים חמרא עיטי' ופירי לא פסיל המקוה: **כדי** שימזגנו ויעמוד על רביעית • משמע דכוס של ברכה טעון מזיגה וכן בפרק ג' שאכלו (ברכות נ:) ובהמוכר פירות (ב"ב דף ל:) אמר ואין מברכין עליו עד שיכון לתוכו מים ותימה דבפרק אלמה שאכלו (ברכות נא:) אמרינן עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה ותשיב מי ותירץ רש"י דמי דקאמר הייט שיתנו מי בכוס ואחר כך ימזוג לאפוקי אלא ימזגו בכוס זה ויתנו בכוס אחר שמבחוץ עליו ור"ח מפרש דמי הייט מזוג ולא מזוג דאמר בפרק בן סורר ומורה (סנהדרין דף ע:) היו חייב עד שישתה יין מי ומזקי לה במזוג ולא מזוג ונתן בו קלת מים בתחילה הברכה ובברכת האדמה מוסיף עליו מים עד שיהא מזוג כראוי כדאמר בפ' ג' שאכלו (ברכות נא:) שמוסיף בברכת האדמה והייט מים ולא כמו שפירש שם בקונטרס שמוסיף יין ובני גרסונה מפרשים דמי קלי אכוס ולאפוקי כוס שבור דטולהו עשרה דברים קלי אכוס ושיך מי בכוס כדאמר (ב"ק נ:). שבירתן זו היא מיתתן ובפרק בתרא דמכות (דף מז:) אמר ריסק ע' נמלין ואחד מי ר"ל אותו מי שלסה: **ויעמוד** על רביעיות • גרלה כמו שפי' רש"י בהמוליה (שבת דף עו:) דכוס של ברכה צריך שיהא בה רובע רביעיות הלוג כדי שימזגנו ויעמוד על רביעיות הלוג ולא כטוביים שמפרשים רובע רביעיות הרב דהייט רביעיות הלוג כדי שימזגנו ויעמוד על רביעיות הרב דהייט לוג דהא בגזיר בפרק אלמה מיונים (דף לח:) תשיב הך דשאר משקין ברביעיות דמייתי הכא ומשמע הכא ובהמוליה (שבת דף עו:) דהייט שיעור כוס יפה אחר מזיגתו והכא לתשיב בגזיר הוי רביעיות הלוג מתשיב רביעיות שמן לגזיר דליף מקרא בהמודה דהוי חלי שיעור של תודה ותכן בפ' שתי מדות (ממות דף פה:) חלי לוג שמן לתודה ושוד תני הכם ז' מדות של לח היו במקדש רביעיות הלוג מה היא משמשם רביעיות מים למטרע רביעיות שמן לגזיר ותשיב גמי רביעיות דם מעמא בהכל דהייט רביעיות הלוג דמשמע בפרק כ"ג בגזיר (דף נג:) דאמר חלי קב עלמות וחלי לוג דם לכל רובע קב עלמות ורביעיות דם לא לכל ופריך גמי הכם וחו ליכא והאיכא מי רביעיות טעלין מהן לידים והייט מי רביעיות הלוג כדמוכח במס' ידים (פ"ח מ"ח): **כל** תמרא דלא דרי על חד תלת • והא דאמר בדיני ממונות (סנהדרין דף ל:) אל יסבר המזג שבס שלרך אחד מהם דלאלת רוחין אם יש שם כ"ג דמשמע דמזוג הוי שני תלקים מים אומר ר"י דקרא דאיירי ביין המרוני הוי ב' תלקים מים דליכא לאוקמא קרא בסתם מזוג רביעיות דסנהדרין גמלי חזי אבל שלש חזי לדיני נפשות ליהו סנהדרי קטנה": **אלמא** תמרים עדיפי • ואם תאמר כיון דעדיפן דלמא לא בטיון קב ויש לומר דמייתי רמיה דיוקא מקב לא בעי: **בגדי** עניים • דזוקא בסומאת מדרס יש חילוק בין עניים לעשירים דביחוד תליא מילתא ולין דרך עשיר לייחד עשיר פחות משלשה על שלשה טפחים ואם ייחד בטלה דעתו אבל בטומאת מת אין חילוק ואף לעשירים הוי בשלש על שלש דבפרק כמה מדליקין (שבת דף סו:) תניא שלש על שלש מניין תלמוד לומר והבגד ולא מפליג בין עניים לעשירים ושוד דבמסכת כלים פרק כ"ז (משנה ב) תנן דבגד מטמא שלשה על שלשה למדרס ושלש על שלש לאמת ומל כרוך בעשירים מייתי דבעניים תנן פכ"ח (משנה ח) בגדי עניים אף על פי שאין בהם שלשה על שלשה מטמאין מדרס כך פר"ח ודלא כפ"ה דסוף כירה (שבת דף מז.) שלש על שלש לא מטמא כיד עשיר כלל: לימא

(ג) **דלא אבצל ורפא** • שלא גדלו זרע [יש להן חרס](בבגל) נחש שבו. חרס שרף הבגל: **ופוסל לא המקוה** • כשאר מים שלובין: **מקיף לה רב כפנא מה כין זה למי לבנו** • ופשיטא דפוסל: **שיכרא מיקרי** וסד"א לין עליו שם מים: **פרין ריבני שיכרא** • מרי לוגין,דלוג רובע קב: המוליה יין בשבת: **כדי מזיגה כוס** • כמו שטתנין יין מי בכוס כדי למזוגו במים: **רובע רביעים** • רובע לוג יין מי: **וקפני מיפא** • דהמוליה יין ושאר כל המשקין הולאלן ברביעית דהייט לוג: ומדהתם בהולאלת שבת בטיון על חד דיין תרבע דשיכרא דביין מני רובע רביעים ובשאר כל המשקין מני רביעים: **פכא נמי** • נדי מירוב בטיון תרבע ואמר לא. אמרין לא. לעולם מערבין בשני לבשיית יין חלמת בשיכרא תרי לוגי בטיון: **דשפי כפא** • של רביעים לוג שכר בגפרת וכשא בפניא ומניך עליהו: **אלא גרוגרות** • של תרומה בטוגר: **כזוזא** • בשוה זוז: **וקא משלם ניפ** • תמרים היקרים מנרגרת ולא שולם לו לפי מה שלא לפי דמים: **אלמא תמרים עדיפי** • ותקן לעולם בני עמי בגורגן קב גרוגרות ואמר רב זוכן לעיקר" וכ"ש תמרים דוחלי מני להו בהכי: **אלא** • מהא לא תשמע דתמרים עדיפי לעולם גרוגרות עדיפי, ולפי דמיס משלם ומאי "ברכה" דקפין עליה זביגא וקמיס ולענין מילוג בטיון טפי מקב: **שפיפא** • מאכל שעושין מקמח קלי שמתיבשם בתנור ומתקין דבש לתוך התבשיל: **שרגושי** • תרוודין: **כיפני** • קליות: **כוני** • מדוש: **מקשבפא** • דלגה: **ככוי דרפייפא דיפן** • לפיטי בקר: **פוגייני דערבפא** • קיסמין של ערבה: **וגלבניס** • יעשה מהן גחלת וילקה בהן לאוכל בשר ויכול: **תמרא מרקא** • יין מזוג: **כדי נלפול בו** • כל שהוא לפתן שיעורו כדי לאכול בו לגפת בו לח בפת מזון ב' סעודות: **כדי נלכול פיפנו** • שיהא כל שתי הסעודות ממנו: **בשר מי** • ליון לפתן ובטיון כדי לאכול ממנו: **בשר גלי** • פליגי בזה לי הוי ליפתן לי לא: **מכבסי** • חתיכות: **בגדי פגייס** • שלש על שלש מקבלין טומאה לעניים: **בגדי עשירים** • שלשה על שלשה מקבלין טומאה לא לעשירים:

מפני נחש שבו • פ"ה חרס של שרף בגל ור"ח פי' העמוד שבתוכו שמתעגל בתוכו כמין גבשול ומתקבלין בו זרע הבגל לתוכו העמוד נקרא נחש של בגל: **הבא** שכר מיקרי • ואפ"ה פוסל המקוה והא דאמר בפ"ק דתמורות *דיין מזוג ליטו פוסל את המקוה אפילו המקוה לפיטו דחמרא מזיגא מיקרי שאין שכר בכל עיקרו ליטו אלא מים ועוד דהתם מיקרי חמרא מזיגא ומים חמרא עיטי' ופירי לא פסיל המקוה: **כדי** שימזגנו ויעמוד על רביעיות • משמע דכוס של ברכה טעון מזיגה וכן בפרק ג' שאכלו (ברכות נ:) ובהמוכר פירות (ב"ב דף ל:) אמר ואין מברכין עליו עד שיכון לתוכו מים ותימה דבפרק אלמה שאכלו (ברכות נא:) אמרין עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה ותשיב מי ותירץ רש"י דמי דקאמר הייט שיתנו מי בכוס ואחר כך ימזוג לאפוקי אלא ימזגו בכוס זה ויתנו בכוס אחר שמבחוץ עליו ור"ח מפרש דמי הייט מזוג ולא מזוג דאמר בפרק בן סורר ומורה (סנהדרין דף ע:) היו חייב עד שישתה יין מי ומזקי לה במזוג ולא מזוג ונתן בו קלת מים בתחילה הברכה ובברכת האדמה מוסיף עליו מים עד שיהא מזוג כראוי כדאמר בפ' ג' שאכלו (ברכות נא:) שמוסיף בברכת האדמה והייט מים ולא כמו שפירש שם בקונטרס שמוסיף יין ובני גרסונה מפרשים דמי קלי אכוס ולאפוקי כוס שבור דטולהו עשרה דברים קלי אכוס ושיך מי בכוס כדאמר (ב"ק נ:). שבירתן זו היא מיתתן ובפרק בתרא דמכות (דף מז:) אמר ריסק ע' נמלין ואחד מי ר"ל אותו מי שלסה: **ויעמוד** על רביעיות • גרלה כמו שפי' רש"י בהמוליה (שבת דף עו:) דכוס של ברכה צריך שיהא בה רובע רביעיות הלוג כדי שימזגנו ויעמוד על רביעיות הלוג ולא כטוביים שמפרשים רובע רביעיות הרב דהייט רביעיות הלוג כדי שימזגנו ויעמוד על רביעיות הרב דהייט לוג דהא בגזיר בפרק אלמה מיונים (דף לח:) תשיב הך דשאר משקין ברביעיות דמייתי הכא ומשמע הכא ובהמוליה (שבת דף עו:) דהייט שיעור כוס יפה אחר מזיגתו והכא לתשיב בגזיר הוי רביעיות הלוג מתשיב רביעיות שמן לגזיר דליף מקרא בהמודה דהוי חלי שיעור של תודה ותכן בפ' שתי מדות (ממות דף פה:) חלי לוג שמן לתודה ושוד תני הכם ז' מדות של לח היו במקדש רביעיות הלוג מה היא משמשם רביעיות מים למטרע רביעיות שמן לגזיר ותשיב גמי רביעיות דם מעמא בהכל דהייט רביעיות הלוג דמשמע בפרק כ"ג בגזיר (דף נג:) דאמר חלי קב עלמות וחלי לוג דם לכל רובע קב עלמות ורביעיות דם לא לכל ופריך גמי הכם וחו ליכא והאיכא מי רביעיות טעלין מהן לידים והייט מי רביעיות הלוג כדמוכח במס' ידים (פ"ח מ"ח): **כל** תמרא דלא דרי על חד תלת • והא דאמר בדיני ממונות (סנהדרין דף ל:) אל יסבר המזג שבס שלרך אחד מהם לאלת רוחין אם יש שם כ"ג דמשמע דמזוג הוי שני תלקים מים אומר ר"י דקרא דאיירי ביין המרוני הוי ב' תלקים מים דליכא לאוקמא קרא בסתם מזוג רביעיות דסנהדרין גמלי חזי אבל שלש חזי לדיני נפשות ליהו סנהדרי קטנה": **אלמא** תמרים עדיפי • ואם תאמר כיון דעדיפן דלמא לא בטיון קב ויש לומר דמייתי רמיה דיוקא מקב לא בעי: **בגדי** עניים • דזוקא בסומאת מדרס יש חילוק בין עניים לעשירים דביחוד תליא מילתא ולין דרך עשיר לייחד עשיר פחות משלשה על שלשה טפחים ואם ייחד בטלה דעתו אבל בטומאת מת אין חילוק ואף לעשירים הוי בשלש על שלש דבפרק כמה מדליקין (שבת דף סו:) תניא שלש על שלש מניין תלמוד לומר והבגד ולא מפליג בין עניים לעשירים ושוד דבמסכת כלים פרק כ"ז (משנה ב) תנן דבגד מטמא שלשה על שלשה למדרס ושלש על שלש לאמת ומל כרוך בעשירים מייתי דבעניים תנן פכ"ח (משנה ח) בגדי עניים אף על פי שאין בהם שלשה על שלשה מטמאין מדרס כך פר"ח ודלא כפ"ה דסוף כירה (שבת דף מז.) שלש על שלש לא מטמא כיד עשיר כלל: לימא

אבצל *אבציל זירתא אבל *אבציל זירתא לית לן בה, אמר רב פפא לא אמרן אלא דלא אישתי שיכרא אבל אישתי שיכרא לית לן בה, תנו רבנן לא יאכל אדם בצל מפני *נחש שבו ומעשה ברבי חנינא שאכל חצי בצל וחצי נחש שבו וחלה ונטה למות ובקשו חבריו רחמים עליו וחיה מפני שהחשעה צריכה לו: א"ר זירא אמר שמואל שכר מערבין בו ופוסל את המקוה בשלשת לוגין(ג) מתקיף לה רב כהנא פשיטא וכי מה בין זה למי צבע *דתנן רבי יוסי אומר מי צבע פוסלין את המקוה בשלשת לוגין? אמרי התם מיא דצבעא מיקרי הבא שיכרא ובכמה מערבין? סבר רב אחא ברייה דרב יוסף דמיקר דרב יוסף למימר בתרין רבעי שכרא *כדתנן המוציא יין כדי מזיגת הכוס ותני עלה כדי מזיגת כוס יפה מאי "כוס יפה" כוס של ברכה ואמר ר"נ אמר רבה בר אבוה כוס של ברכה צריך שיהא בו רובע רביעית כדי שימזגנו ויעמוד על רביעית, כדרבא *דאמר רבא "כל חמרא דלא דרי על חד תלת מיא לאו חמרא הוא" וקתני "סיפא" ושאר כל המשקין ברביעית וכל השופכין ברביעית מדתרם על חד ארבע הבא על חד ארבע ולא הוא בחמי *הוא דבציר מהכי לא חשיב *אבל הבא ולא דעבידי אינשי דשתו כסא בצפרא וכסא בפניא וסמכי עילוידו. תמרים בכמה אמר רב יוסף תמרים בקב, אמר רב יוסף מנא אמינא לה *דתניא אבל גרוגרות ושלום תמרים תבא עליו ברכה היכי דמי אילימא לפי דמים, דאכל מניה בזוזא וקא משלם ליה בזוזא ומאי "תבא עליו ברכה" בזוזא אכל בזוזא קא משלם אלא לאו לפי מדה, דאכל מניה גריוא דגרוגרות דשויא זוזא וקא משלם ליה גריוא דתמרים דשוי ארבעה וקתני "תבא עליו ברכה" אלמא תמרים עדיפי, אמר ליה אביי אלא מעתה דאכל מניה בזוזא וקא משלם בזוזא ומאי "תבא עליו ברכה" דאכל מניה מידי דלא קפיץ עליה זבינא וקא משלם ליה מידי דקפיץ עליה זבינא: *שתיתא אמר רב אחא בר פנחס תרי שרגושי, בי מאני אמר אביי תרי בוני דפומבדיתא *אמר אביי אמרה לי אם הני בסאני מעלו לליבא ומבטלי מחשבתא ואמר אביי אמרה לי אם: האי מאן דאית ליה, חולשא דליבא לייתי בישרא דאטמא ומינא, דדיברא ולייתי בבחי' דדלעיתא דנים, ואי ליבא כבויי דדעיתא לייתי סוגיני דערבתא ונכבבה ונכבל, ותשתי בתריה חמרא מרקא: אמר רב יהודה, אמר שמואל כל שהוא ליפתן כדי לאכול בו, כל שאינו ליפתן כדי לאכול בו, בשר חי כדי לאכול בו, בשר צלי רבה אמר כדי לאכול בו ורב יוסף אמר כדי לאכול בו, אמר רב יוסף מנא אמינא לה? דתני פרסאי אבלי *טבהרי בלא נהמא, אמר ליה אביי *ופרסאי הוו *רובא דעלמא והתנן בגדי עניים לעניים, בגדי עשירים לעשירים אבל

(ג) **דלא אבצל ורפא** • שלא גדלו זרע [יש להן חרס](בבגל) נחש שבו. חרס שרף הבגל: **ופוסל לא המקוה** • כשאר מים שלובין: **מקיף לה רב כפנא מה כין זה למי לבנו** • ופשיטא דפוסל: **שיכרא מיקרי** וסד"א לין עליו שם מים: **פרין ריבני שיכרא** • מרי לוגין,דלוג רובע קב: המוליה יין בשבת: **כדי מזיגה כוס** • כמו שטתנין יין מי בכוס כדי למזוגו במים: **רובע רביעים** • רובע לוג יין מי: **וקפני מיפא** • דהמוליה יין ושאר כל המשקין הולאלן ברביעית דהייט לוג: ומדהתם בהולאלת שבת בטיון על חד דיין תרבע דשיכרא דביין מני רובע רביעים ובשאר כל המשקין מני רביעים: **פכא נמי** • נדי מירוב בטיון תרבע ואמר לא. אמרין לא. לעולם מערבין בשני לבשיית יין חלמת בשיכרא תרי לוגי בטיון: **דשפי כפא** • של רביעים לוג שכר בגפרת וכשא בפניא ומניך עליהו: **אלא גרוגרות** • של תרומה בטוגר: **כזוזא** • בשוה זוז: **וקא משלם ניפ** • תמרים היקרים מנרגרת ולא שולם לו לפי מה שלא לפי דמים: **אלמא תמרים עדיפי** • ותקן לעולם בני עמי בגורגן קב גרוגרות ואמר רב זוכן לעיקר" וכ"ש תמרים דוחלי מני להו בהכי: **אלא** • מהא לא תשמע דתמרים עדיפי לעולם גרוגרות עדיפי, ולפי דמיס משלם ומאי "ברכה" דקפין עליה זבינא וקמיס ולענין מילוג בטיון טפי מקב: **שפיפא** • מאכל שעושין מקמח קלי שמתיבשם בתנור ומתקין דבש לתוך התבשיל: **שרגושי** • תרוודין: **כיפני** • קליות: **כוני** • מדוש: **מקשבפא** • דלגה: **ככוי דרפייפא דיפן** • לפיטי בקר: **פוגייני דערבפא** • קיסמין של ערבה: **וגלבניס** • יעשה מהן גחלת וילקה בהן לאוכל בשר ויכול: **תמרא מרקא** • יין מזוג: **כדי נלפול בו** • כל שהוא לפתן שיעורו כדי לאכול בו לגפת בו לח בפת מזון ב' סעודות: **כדי נלכול פיפנו** • שיהא כל שתי הסעודות ממנו: **בשר מי** • ליון לפתן ובטיון כדי לאכול ממנו: **בשר גלי** • פליגי בזה לי הוי ליפתן לי לא: **מכבסי** • חתיכות: **בגדי פגייס** • שלש על שלש מקבלין טומאה לעניים: **בגדי עשירים** • שלשה על שלשה מקבלין טומאה לא לעשירים:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' מתקיף לה רב כפנא מה כין זה ומיכא פשיטא נמתק: (ג) רש"י ד"ה דלא אבצל אבציל זירתא אלא גדל מרם בגבל ושוד יש לכן חרס בס"ד: [ברכות נח.] [קידושין נא: וש"נ]

* ופיי ברש"ל שלא לו בתוס' גדולה יותר מאה שאכל

[עי' תוס' מולין עט: ד"ה והני מני]

[עמ"ש בעיקון בערוך נתמ]

נוסח עירוב טבר

מכות ג: מקוואות פ"ז מ"ג

אבנה (חיין חון כוס) טיעור מאון לעשית עירובין בחאכלים (ומשקים) טונים

שבת עו: ב"ב לו:

שבת עו. ב"ב לו:

* הגהות הגאון טבת

אבל הבא עבדי אינשי כלי"ל

[וע' תוס' גרסות ב ד"ה מודים]

נוסח עירוב בתמרים

אבנה

עיקרים לפסיר לאף על תעות בתמרים נאמר "הבא עליו ברכה"

רבינו חננאל

ועלין נמי לא אמרן אלא דלא אפציל זירתא (זיתא) אבל אפציל לית לן בה *)פי'נחש שבצל העטר ש כ ת ו כ ו שמתעגל בראשו כמין נבשול ומתקבץ בו זרע הבצל ואותו העטור נקרא נחש של בצל:א"ר זירא אמר שמואל שכר מערבין בו ופוסל את המקוה בג' לוגין. ואתקיף רב כהנא עליה הא פשיטא מ"ש מי צבע דתנן ר' יוסי אומר מי צבע פוסלין את המקוה בג' לוגין ושאני איצטריך משום דהני מיא דצבעא מיקרו והתם פוסלין שהן שאובין אבל[הכא] שיכרא מיקרי. שיעור שיכרא לעירוב בכמה ואתינן למימר תרי רבעא שיכרא שאם תמזגם יעמוד בב' לוגין על חד תמניא. ברוצאת שבת פי' ברוצאת רביעית המוציא רובע רביעית [חייב]נמצא ב'רביעיות של עירוב ח' חלקים כהוצאת שבת דתנן המוציא יין כדי מזיג'כוס ואוקימנ' בכוס של ברכ' (אומרים כוס של ברכה) ואמרינן כוס של ברכה צריך שיהא בו רובע רביעית כדי שימזגנו ויעמוד על רביעית בדרבא דאמר כל חמרא דלא דרי מקבל על חד תלת מיא לאו חמרא הוא וקתני סיפא ושאר המשקין ברביעית הבא נמי על חד ארבעה ודאינון תמניא רביעיות (בב') [דאינון ב'] לוגין

נוסח בדגון טיעור מאון לעירוב הבגל בין: דבר טהוא לפתן לבגד טגאל בפני עצמו תלת נוסח מה קובע אם נחשב בלפתן (מגע מקום מטים)

ולא היא התם בציר מהכא דמרובע רביעית לא חשיב אבל הכא נבי עירוב עבידי אינשי דשתו כסא דשכרא בצפרא דהוא רביעיות מזוג וכסא דשכרא בפניא ומסבי עלוידיהו. תמרים בכמה אמר רב יוסף קב דייק רב חמרא מהא דתניא אין פותחין לעני בגורגרות ואמר רב הכן לעירוב וסבר תמרי דעדיפי הן לא כל שכן ומנא אמינא לה דתניא אבל גרוגרות ושלום תמרים תבא עליו ברכה וגרסת זו הראייה שלו: פי' שתיתא אפוקיתרין שרגושי הן סדיות קטנות אינן ידועות עכשיו כיסאני תרי כוני כוני נמי מדות הן כדרסינן בכתובות פרק **) כונא בפרוסה ואינון מיני תרנימא כדתניא בתוספתא בברכות הביאו לפניו מיני תרנימא סברך עליהן ברא מיני ס' (עוברא) דאמסא אבר הירך חמרא מרקא השקם הוא על שמריו כדכתיב ושקם הוא על שמריו ולא הוזק מכלי אל כלי אמר רב יהודה אמר שמואל כל דבר שרוא לפתן לאחר כדי לאכול בו ב' סעודות וכל הנאכל כמות שהוא כדי לאכול הימנו ב' סעודות בשר צלי רבה אמר כדי לאכול הימנו ב' סעודות בשר צלי אמר כדי לאכול הימנו דהא פרסאי [אכלי] מבהקי פי' בשר צלי בלא נהמא ואקשיה אביי ופרסאי הוו רובא דעלמא כלומר מפני שהפרסיים אוכלין בשר צלי בלא את נעשה כל העולם כולו כמותם ועלתה לרב יוסף בקשיא

*) [נראה שמקור בדברי רבינו ז"ל ס"ל לא יאכל אדם כלל מפני נחש שבו פי' נחש וכו']. **) [אלמנה מיזונות דף .צ ע"ב נוסח נוסח].

רב נסים גאון

שכר מערבין בו ופוסל את המקוה בג' לוגין עיקר דיליה בפסחת מקואות (פרק ב משנה ד) ר' אליעזר אומר רביעית מים שאובין בין בתחילה בין בסוף שיעורן בג' לוגין ובפסחת עדיות בפרק א' (מ"ג) העידו מפי שמעיה ואבטליון ששלשת לוגים מים שאובין פוסלין המקוה ואיתה בגמ' דיציאות השבת (ד"ס טו:): תרין כוני היא שטה של מדה ואיתה בבתובות בפרק אלמנה ניזונות (דף לא) באתרא דמיילי בבנא

ולין השיש נמי דלא מגיל זיתא. עין תי"ע פ"ו מ"ד דשבת: שם מגיל כתוס' מולין עט ע"ב ד"ה והני היא לפס הגירסא אלן מפיל וכתנו דהוי כמו מגיל: